

Μια αγία που διήλθε διά πυρός και σιδήρου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αγία Οσιομάρτυς Παρασκευή (26 Ιουλίου).

Αυτή η Αγία ήταν στα χρόνια του αυτοκράτορα Αντωνίνου, κατά το έτος 140, καταγόμενη από ένα χωριό της παλαιάς Ρώμης θυγατέρα όντας γονέων Χριστιανών, που ελέγοντο Αγάθων και Πο-λιτεία, οι οποίοι διαφυλάττοντας με επιμέλεια τις εντολές του Κυρί-ου, ήταν άτεκνοι, γι' αυτό και αδιάλειπτα παρακαλούσαν τον Κύ-ριο, να τους δώσει τέκνο.

Ο Θεός, όμως ο οποίος εκπληρώνει το θέλημα εκείνων που τον σέβονται, τους χάρισε θυγατέρα, την οποία ονόμασαν στο Άγιο Βάπτισμα Παρασκευή, επειδή γεννήθηκε κατά την ημέρα της εβδομάδας Παρασκευή. Αυτή λοιπόν, αφού αφιέρωσε τον εαυτό της στον Θεό από τις μητρικές αγκάλες, διδασκόταν από την μητέρα της και νουθε-τείτο. Και αφού έμαθε η Αγία τα ιερά γράμματα, πάντοτε με-λετούσε τις θείες Γραφές και μέ-νοντας στην Εκκλησία του Θεού, ασχολείτο με την αγία προ-σευχή. Όταν όμως πέθαναν οι γονείς της, μοίρασε όλα τα υ-πάρχοντά της στους πτωχούς και η ίδια, αφού έγινε μοναχή και ντύθηκε το σχήμα των Μοναζουσών, βγήκε στον κόσμο, κηρύττοντας το όνομα του Χριστού του αληθινού Θεού μας. Έτσι και πολλούς ειδωλολάτρες έφερε στην θεογνωσία. Μερικοί Εβραίοι όμως την διέβαλαν στον τότε αυτοκράτορα Αντωνίνο, λέγοντας, ότι μία γυναίκα, Παρα-σκευή λεγόμενη, κηρύττει τον Ιησού, τον Υιό της Μαρίας, τον οποίο σταύρωσαν οι προπάτορές μας.

Μόλις άκουσε αυτά ο βασιλιάς πρόσταξε να φέρουν την Αγία μπροστά του. Βλέποντάς την όμως, έμεινε έκθαμβος και εκστατικός για την σύνεση και την ομορφιά της οπότε της λέει· «Εάν πεισθείς στα λόγιά μου, κόρη, και θυσιάσεις στους θεούς, θα γίνεις κληρονό-μος πολλών χαρισμάτων και αγαθών. Εάν όμως δεν πεισθείς, να γνωρίζεις, ότι θα σε παραδώσω σε πολλά βάσανα».

Τότε η Αγία με ανδρειωμένο λογισμό, αποκρίθηκε προς τον βασιλιά· «Ποτέ μη μου συμβεί να αρνηθώ το όνομα Χριστού του Θεού μου! «Θεοί που δεν δημιούργησαν τον ουρανό και την γη, ας εξαφανισθούν από την γη», όπως λέει ο Προφήτης

Ιερεμίας (Ιερεμ. 10, 11). Ο βασιλιάς αφού άναψε από τον θυμό, πρόσταξε να πυρακτώσουν μία περικεφαλαία, δηλαδή μπαμπούτα σιδερένια, και να την βάλουν στην κεφαλή της Αγίας. Όταν έγινε αυτό, διαφυλάχθηκε η Αγία αβλαβής με θεϊκή δροσιά. Οπότε από το θαύμα αυτό, πίστεψαν εκείνη την ώρα πολ-λοί ειδωλολάτρες στον Χριστό. Στην συνέχεια πρόσταξε ο βασιλιάς και έκαψαν δυνατά ένα καζάνι, γεμάτο από λάδι και πίσσα και μέσα σ' αυτό έβαλαν την Αγία.

Μένοντας όμως η Μάρτυρας στο μέσο του καζανιού, φαινόταν ότι δροσίζεται. Οπότε βλέποντάς την ο βασι-λιάς είπε· «Ράντισέ με από το λάδι και την πίσσα, Παρασκευή, για να γνωρίσω, αν η πίσσα και το λάδι καίνε». Η Αγία, αφού γέμισε τα χέ-ρια της έριξε στο πρόσωπο του βασιλιά και αμέσως τυφλώθηκαν οι οφθαλμοί του. Τότε φώναζε με μεγάλη φωνή λέγοντας· «Ελέησέ με, δούλη του αληθινού Θεού και θα πιστέψω στον Θεό που κηρύττεις». Αμέσως λοιπόν έλαβε το φως των οφθαλμών του, οπότε πίστεψε στον Χριστό ο ίδιος και όλοι οι δορυφόροι του, δηλαδή οι σωματοφυλακές του και έλαβαν το Άγιο Βάπτισμα στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Η Αγία βγαίνοντας από εκεί, πήγε σε άλλες πόλεις και χωριά κηρύττοντας το όνομα του Χριστού.

Πηγαίνοντας λοιπόν σε άλλη πόλη, στην οποία βασίλευε ένας άνθρωπος Ασκληπιός λεγόμενος, οδηγήθηκε μπροστά του και, αφού επικαλέσθηκε το όνομα του Χρι-στού και σφράγισε τον εαυτό της με το σημείο του τιμίου Σταυρού, ομολόγησε τον εαυτό της Χριστιανή και κήρυξε τον Χριστό Θεό του ουρανού και της γης. Όταν άκουσε αυτά ο βασιλιάς, τaráχθηκε και την έστειλε σε έναν δράκοντα φοβερώτατο, που έμενε έξω από την πόλη, στον οποίο συνήθιζαν και έριχναν τους καταδικασμένους σε θάνατο και τους έτρωγε. Όταν λοιπόν η Αγία πήγε στον τόπο ε-κείνο, βλέποντάς την ο δράκοντας σφύριζε δυνατά και, αφού άνοιξε το στόμα του, έβγαλε καπνό πολύ. Η Αγία τότε, αφού πλησίασε κοντά στον δράκοντα, είπε· «Έφθασε, ω θηρίο, εναντίον σου η οργή του Θεού». Και κατόπιν, αφού φύσηξε τον δράκοντα, έκανε το σημείο του τιμίου Σταυρού. Τότε ο δράκοντας αφού σφύριξε δυνατά, σχίσθηκε στα δύο και εξαφανίσθηκε. Βλέποντας όμως ο βασιλιάς και οι συνοδοί του το θαύμα αυτό, πίστεψαν όλοι στον Χριστό.

Η Άγια αναχωρώντας από εκεί, πήγε σε άλλη πόλη στην οποία βασίλευε άλλος βασιλιάς, Ταράσιος ονόματι. Αυτός όταν έμαθε για την Αγία, την παρουσίασε στο δικαστήριο. Αφού ρωτήθηκε λοιπόν από αυτόν η Αγία, ομολόγησε τον εαυτό της Χριστιανή και τον Χριστό Θεό αληθινό ανακήρυξε. Οπότε τοποθετήθηκε μέσα σε ένα καζάνι, το οποίο ήταν γεμάτο από λάδι και πίσσα και μολύβι και από κάτω άναβε φωτιά. Παρουσιάσθηκε όμως Άγγελος Κυρίου και ψύχρανε το καζάνι και τα είδη που ήταν μέσα του. Έτσι παρέμεινε από αυτά αβλαβής η του Χριστού Μάρτυς. Και άλλα ακόμη βάσανα της έκανε ο απάνθρωπος τύραννος αλλά δεν μπόρεσε να

μετακινή-σει την σταθερή πίστη της. Οπότε στο τέλος απέκοψε την τιμία της κεφαλή και έτσι πέταξε η ψυχή της μακάριας νικηφόρα στις αιώνιες μονές.

(Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου, Συναξαριστής τ. ΣΤ΄, έκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Ιερά Καλύβη Άγιος Σπυρίδων, Νέα Σκήτη Άγιον Όρος σ. 127-130)